

τὴν πρότασιν καὶ ἐπειδὴ ὁ τότε βασιλεὺς τῶν Ἱεροσολύμων Φούλκων συνέζευξε τὴν Κωνσταντίαν μετὰ τοῦ κόμητος τῆς Πικτανίας Ραιμούνδου, τοῦ καὶ καταλαβόντος ἀμέσως τὴν Ἀντιόχειαν, ὁ Ἰωάννης ἀπεφάσισε νὰ ἀνακτήσῃ τὰ δίκαια αὐτοῦ διὰ πολέμου. Ὁ δὲ μαθὼν αὐτὸν μεγάλας ποιούμενον ἐπὶ τῆς Συρίας προπαρασκευὰς συνεμάχησε μετὰ Λέοντος τοῦ ἡγεμόνος τῶν κατὰ τὴν Κιλικίαν Ἀρμενίων. Οἱ Ἀρμενίοι, τοὺς διποίους εἴδομεν ἀπὸ τῆς 8 μέχρι 11 ἑκατονταετηρίδος ταυτίσαντας τὴν τίχην αὐτῶν μετὰ τῆς τύχης τοῦ ἀνατολικοῦ κράτους, καὶ εἴτε μεταναστεύοντας ἐν Κωνσταντινούπολει καὶ ὑπηρετοῦντας ἀμέσως τὸ κράτος τοῦτο, εἴτε ἐν ταῖς ἰδίαις χώραις ἀναγνωρίζοντας τὴν κυριαρχίαν αὐτοῦ, δυστυχῶς ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῶν σταυροφοριῶν μετέβαλον φρόνημα καὶ πολιτείαν. Αἱ ἀδιάκοποι ἐπιθέσεις τῆς ἴσχυρᾶς τῶν Τούρκων φυλῆς καὶ ἡ ἀσθενὴς τῶν ἡμετέρων ἀντίστασις ἔφερε τοὺς ἀρχαίους ἐκείνους συμμάχους εἰς ἀπελπισίαν, ὥστε ἐζήτησαν προστασίαν ἄλλην, τὴν τῶν σταυροφόρων, τόσῳ προθυμότερον ὅσῳ ἀνέκαθεν ὑφίσταντο θρησκευτικαὶ τινες διαιφωνίαι μεταξὺ τῶν Ἀρμενίων καὶ ἡμῶν, ἀπὸ τὰς διοίας εὔκολον ἦτο εἰς τοὺς δυτικοὺς νὰ ὠφεληθῶσι (¹). Τοῦτο ἔξηγει πῶς καὶ ἐπὶ τοῦ προκειμένου οἱ Ἀρμενίοι τῆς Κιλικίας ἐσπεύσαν νὰ συνταχθῶσι μετὰ τοῦ Ραιμούνδου. Ὁ Ἰωάννης φυσικῷ τῷ λόγῳ ἐπεχείρησε πρὸ πάντων νὰ κυριεύῃ τὴν Κιλικίαν καὶ μόνον ἀφοῦ ἐξεπολιόρκησεν ἀλληλοδιαδόχως ἀπαντα τῆς χώρας ταύτης τὰ φρούρια παρέστη ἐνώπιον τῆς Ἀντιοχείας. Ἡ ἔκθεσις τοῦ γάλλου Μισώ περὶ τοῦ τρόπου καθ' ὃν ἐπολιτεύθη τότε ὁ Ἰωάννης πρὸς τοὺς σταυροφόρους εἶναι πολυειδῶς ἀξιομνημόνευτος καὶ τούτου ἔνεκα θέλομεν παραθέσει αὐτὴν αὐτολεξεῖ.

(1) Τοῦτο ἐγένετο μᾶλλον ἔνεκα λόγων καὶ συμφερόντων πολιτικῶν ἀμοιβαίων.

